

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

29. april 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2015/C 142/01	Rådets afgørelse af 20. april 2015 om udnævnelse af et medlem af bestyrelsen for Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet	1
2015/C 142/02	Bekendtgørelse til de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2013/255/FUSP og i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien	3

Europa-Kommissionen

2015/C 142/03	Euroens vekselkurs	4
2015/C 142/04	Meddelelse om afslutning af foranstaltningerne over for tredjelande, som den 26. november 2013 blev underrettet om, at de muligvis ville blive identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	5
2015/C 142/05	Meddelelse om afslutning af foranstaltningerne over for et tredjeland, som den 10. juni 2014 blev underrettet om, at det muligvis ville blive identificeret som et ikke-samarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	6
2015/C 142/06	Kommissionens afgørelse af 21. april 2015 om underretning af et tredjeland om muligheden for, at det bliver identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	7

2015/C 142/07	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 2. december 2013 om et udkast til afgørelse i Sag AT.39685(1) Fentanyl — Ordfører: Letland	18
2015/C 142/08	Udtalelse afgivet af det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 6. december 2013 om et udkast til afgørelse i Sag AT.39685(2) Fentanyl — Ordfører: Letland/Det Forenede Kongerige	19
2015/C 142/09	Høringskonsulentens endelige rapport — Fetanyl (AT.39685)	20
2015/C 142/10	Resumé af Kommissionens afgørelse af 10. december 2013 om en procedure efter artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (Sag AT.39685 — Fentanyl) (<i>meddelt under nummer C(2013) 8870</i>)	21

Revisionsretten

2015/C 142/11	Særberetning nr. 4/2015 »Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?«	23
2015/C 142/12	Særberetning nr. 5/2015 »Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?«	23

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2015/C 142/13	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.7624 — KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	24
---------------	---	----

ANDET

Europa-Kommissionen

2015/C 142/14	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	25
2015/C 142/15	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	29

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 20. april 2015

om udnævnelse af et medlem af bestyrelsen for Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet

(2015/C 142/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 25, stk. 1,

under henvisning til den liste over kandidater, som Europa-Kommissionen har forelagt Rådet,

under henvisning til Europa-Parlamentets holdning, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er afgørende, at det sikres, at Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) er uafhængig, besidder en høj videnskabelig standard og er gennemsigtig og effektiv. Samarbejdet med medlemsstaterne er også uomgængeligt nødvendigt.
- (2) Et medlem af bestyrelsen for EFSA, Valérie BADUEL, er trådt tilbage. Der bør derfor udnævnes et nyt medlem resten af hendes mandatperiode.
- (3) Med henblik på at udnævne et nyt medlem af bestyrelsen for EFSA har Rådet, på grundlag af dokumentation fra Kommissionen og i lyset af den af Europa-Parlamentet tilkendegivne holdning, gennemgået den liste, som Kommissionen har forelagt. Målet er at sikre det højeste mulige kompetenceniveau, en bred vifte af relevant ekspertise, f.eks. i ledelse og i offentlig forvaltning, og den størst mulige geografiske spredning i Unionen.
- (4) Artikel 25 i forordning (EF) nr. 178/2002 kræver, at fire af medlemmerne af bestyrelsen for EFSA skal have baggrund i organisationer, der repræsenterer forbrugere og andre interesser i fødevarerækeden. På nuværende tidspunkt har fire af medlemmerne allerede en sådan baggrund —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende udnævnes til medlem af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritets bestyrelse for perioden fra den 1. maj 2015 til den 30. juni 2016:

Michael WINTER

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. april 2015.

På Rådets vegne

J. DÜKLAVS

Formand

Bekendtgørelse til de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2013/255/FUSP og i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien

(2015/C 142/02)

Følgende oplysninger bekendtgøres hermed for de personer, der er opført på listen i bilag I til Rådets afgørelse 2013/255/FUSP ⁽¹⁾ og i bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 ⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.

Rådet har til hensigt at ændre begrundelsen for følgende personer: Ali Mamlouk, Rustum Ghazali, Faruq Al Shara' og brigadegeneral Rafiq Shahadah (opført som henholdsvis nummer 3, 11, 16 og 37 i bilag I til afgørelse 2013/255/FUSP og i bilag II til forordning (EU) nr. 36/2012).

Det meddeles hermed de pågældende personer, at de inden den **11. maj 2015** kan indgive en anmodning til Rådet på følgende adresse om at få tilsendt de påtænkte begrundelser:

Rådet for Den Europæiske Union
Generalsekretariatet
GD C 1C
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

⁽¹⁾ EUT L 147 af 1.6.2013, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

28. april 2015

(2015/C 142/03)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0927	CAD	canadiske dollar	1,3188
JPY	japanske yen	130,09	HKD	hongkongske dollar	8,4696
DKK	danske kroner	7,4607	NZD	newzealandske dollar	1,4226
GBP	pund sterling	0,71500	SGD	singaporeanske dollar	1,4433
SEK	svenske kroner	9,3808	KRW	sydkoreanske won	1 167,18
CHF	schweiziske franc	1,0464	ZAR	sydafrikanske rand	13,0108
ISK	islandske kroner		CNY	kinesiske renminbi yuan	6,7806
NOK	norske kroner	8,3920	HRK	kroatiske kuna	7,5860
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	14 149,02
CZK	tjekkiske koruna	27,471	MYR	malaysiske ringgit	3,8755
HUF	ungarske forint	301,35	PHP	filippinske pesos	48,320
PLN	polske zloty	4,0015	RUB	russiske rubler	57,0315
RON	rumænske leu	4,4026	THB	thailandske bath	35,611
TRY	tyrkiske lira	2,9161	BRL	brasilianske real	3,1786
AUD	australske dollar	1,3752	MXN	mexicanske pesos	16,7325
			INR	indiske rupee	68,9985

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Meddelelse om afslutning af foranstaltningerne over for tredjelande, som den 26. november 2013 blev underrettet om, at de muligvis ville blive identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2015/C 142/04)

Europa-Kommissionen (Kommissionen) har afsluttet de foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af IUU-fiskeri over for Republikken Korea, som blev indledt den 26. november 2013 med Kommissionens afgørelse 2013/C 346/03 ⁽¹⁾ om underretning af tredjelande om, at de efter Kommissionens opfattelse muligvis kunne identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ⁽²⁾ (IUU-forordningen).

1. Retsforskrifter

I henhold til artikel 32 i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette tredjelande om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende lande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen af tredjelande om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende lande, er baseret på de kriterier, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 31.

Kommissionen bør træffe alle de foranstaltninger, der er anført i artikel 32, over for sådanne lande. I meddelelsen bør Kommissionen især gøre rede for de vigtigste kendsgerninger og overvejelser, der ligger til grund for identifikationen, gøre landene opmærksomme på, at de har mulighed for at reagere på meddelelsen og for at fremsende materiale, der modbeviser en sådan identifikation, eller eventuelt en handlingsplan med forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet for at afhjælpe situationen.

Kommissionen bør give de pågældende tredjelande tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.

2. Procedure

Den 26. november 2013 underrettede Europa-Kommissionen Republikken Korea om, at landet muligvis kunne identificeres som et ikke-samarbejdende tredjeland, når det gælder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Med henblik på at undgå en sådan identifikation opfordrede Kommissionen Republikken Korea til at samarbejde med Kommissionen på grundlag af en foreslået handlingsplan for at rette op på de mangler, der var konstateret.

Kommissionen indledte en dialog med Republikken Korea. Korea svarede med mundtlige og skriftlige kommentarer, som Kommissionen vurderede og tog hensyn til. Kommissionen fortsatte med at indhente og kontrollere alle de oplysninger, som den anså for nødvendige.

Republikken Korea har indført de nødvendige foranstaltninger til at standse det pågældende IUU-fiskeri, forebygge, at sådant fiskeri finder sted i fremtiden, og afhjælpe enhver handling eller undladelse, som har ført til meddelelsen om, at landet muligvis kunne identificeres som et ikke-samarbejdende land, når det gælder bekæmpelsen af IUU-fiskeri.

3. Konklusion

Under de givne omstændigheder og efter at have gennemgået ovennævnte overvejelser, konkluderer Kommissionen derfor, at foranstaltningerne over for Republikken Korea i henhold til artikel 32 i IUU-forordningen for så vidt angår landets opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat og de foranstaltninger, landet har truffet for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, hermed afsluttes. Kommissionen har underrettet de relevante kompetente myndigheder herom officielt.

At foranstaltningerne afsluttes som ovenfor nævnt, udelukker ikke, at Kommissionen eller Rådet senere kan træffe foranstaltninger i tilfælde af, at faktuelle forhold afslører, at et land ikke opfylder de folkeretlige forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 27.11.2013, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

Meddelelse om afslutning af foranstaltningerne over for et tredjeland, som den 10. juni 2014 blev underrettet om, at det muligvis ville blive identificeret som et ikke-samarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2015/C 142/05)

Europa-Kommissionen (Kommissionen) har afsluttet de foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af IUU-fiskeri over for Republikken Filippinerne, som blev indledt den 10. juni 2014 med Kommissionens afgørelse 2014/C 185/03 ⁽¹⁾ om underretning af Republikken Filippinerne om, at landet efter Kommissionens opfattelse muligvis kunne identificeres som et ikke-samarbejdende tredjeland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ⁽²⁾ (IUU-forordningen).

1. Retsforskrifter

I henhold til artikel 32 i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette tredjelande om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende lande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen af tredjelande om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende lande, er baseret på de kriterier, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 31.

Kommissionen bør træffe alle de foranstaltninger, der er anført i artikel 32, over for sådanne lande. I meddelelsen bør Kommissionen især gøre rede for de vigtigste kendsgerninger og overvejelser, der ligger til grund for identifikationen, gøre landene opmærksomme på, at de har mulighed for at reagere på meddelelsen og for at fremsende materiale, der modbeviser en sådan identifikation, eller eventuelt en handlingsplan med forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet for at afhjælpe situationen.

Kommissionen bør give de pågældende tredjelande tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.

2. Procedure

Den 10. juni 2014 underrettede Europa-Kommissionen Republikken Filippinerne om, at landet muligvis kunne identificeres som et ikke-samarbejdende tredjeland, når det gælder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

For at undgå en sådan identifikation opfordrede Kommissionen Republikken Filippinerne til at samarbejde med Kommissionen på grundlag af en foreslået handlingsplan for at rette op på de mangler, der var konstateret.

Kommissionen indledte en dialog med Republikken Filippinerne. Filippinerne svarede med mundtlige og skriftlige kommentarer, som Kommissionen vurderede og tog hensyn til. Kommissionen fortsatte med at indhente og kontrollere alle de oplysninger, som den anså for nødvendige.

Republikken Filippinerne har indført de nødvendige foranstaltninger til at standse det pågældende IUU-fiskeri, forebygge, at sådant fiskeri finder sted i fremtiden, og afhjælpe enhver handling eller undladelse, som har ført til meddelelsen om, at landet muligvis kan identificeres som et ikke-samarbejdende land, når det gælder bekæmpelsen af IUU-fiskeri.

3. Konklusion

Under de givne omstændigheder og efter at have gennemgået ovennævnte overvejelser, konkluderer Kommissionen derfor, at foranstaltningerne over for Republikken Filippinerne i henhold til artikel 32 i IUU-forordningen for så vidt angår landets opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat og de foranstaltninger, som landet har truffet for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, hermed afsluttes. Kommissionen har underrettet de relevante kompetente myndigheder herom officielt.

At foranstaltningerne afsluttes som ovenfor nævnt, udelukker ikke, at Kommissionen eller Rådet senere kan træffe foranstaltninger i tilfælde af, at faktuelle forhold afslører, at et land ikke opfylder de folkeretlige forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

⁽¹⁾ EUT C 185 af 17.6.2014, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 21. april 2015

om underretning af et tredjeland om muligheden for, at det bliver identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2015/C 142/06)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1005/2008 (»IUU-forordningen«) fastsættes en EU-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (2) I IUU-forordningens kapitel VI fastsættes den procedure, der skal følges ved identifikation af ikkesamarbejdende tredjelande, det fastsættes, hvilke foranstaltninger der kan træffes over for sådanne lande, der fastsættes bestemmelser om opstilling af en liste over sådanne tredjelande, om fjernelse fra listen og om offentliggørelse af nævnte liste, og der fastsættes bestemmelser om hasteforanstaltninger.
- (3) I overensstemmelse med artikel 32 i IUU-forordningen skal Kommissionen underrette tredjelandene om, at de muligvis kan identificeres som ikkesamarbejdende tredjelande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen skal baseres på kriterierne i IUU-forordningens artikel 31. Kommissionen skal ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i den pågældende forordning, med hensyn til disse lande. I meddelelsen skal Kommissionen især underrette tredjelandene om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, som ligger bag identifikationen, landenes mulighed for at reagere og for at fremsende bevismateriale, der modbeviser en sådan identifikation, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen. Kommissionen skal give det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.
- (4) Europa-Kommissionen skal i henhold til IUU-forordningens artikel 31 identificere tredjelande, som den betragter som ikkesamarbejdende lande, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Et tredjeland skal identificeres som ikkesamarbejdende, hvis det ikke opfylder de folkeretlige forpligtelser, det har som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (5) Identifikationen af ikkesamarbejdende tredjelande skal baseres på en undersøgelse af alle oplysninger som anført i IUU-forordningens artikel 31, stk. 2.
- (6) I henhold til IUU-forordningens artikel 33 skal Rådet opstille en liste over ikkesamarbejdende tredjelande. Over for sådanne lande kan der bl.a. træffes de foranstaltninger, der er fastsat i IUU-forordningens artikel 38.
- (7) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 1, skal tredjelandstatsflagstaten for at få godkendt validerede fangst-attester meddele Kommissionen, hvilke ordninger den har iværksat med henblik på at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de pågældende tredjelandes fiskerfartøjer skal overholde.
- (8) I henhold til IUU-forordningens artikel 20, stk. 4, skal Kommissionen samarbejde administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af forordningen.

2. PROCEDURE VEDRØRENDE KONGERIGET THAILAND

- (9) Meddelelsen om Kongeriget Thailand som flagstat blev modtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 6. oktober 2009.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

- (10) Fra den 18. til den 22. april 2011 gennemførte Kommissionen med støtte fra EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) et kontrolbesøg i Thailand i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.
- (11) Formålet med kontrolbesøget var at verificere oplysninger om Kongeriget Thailands ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerifartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Thailand med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangsttaster.
- (12) Den endelige rapport om kontrolbesøget blev sendt til Thailand den 30. juni 2011.
- (13) Der blev afholdt et teknisk møde mellem Thailand og Kommissionens tjenestegrene den 27. april 2012. Thailand fremlagde ajourførte oplysninger om, hvordan det er gået med gennemførelsen af IUU-forordningen siden april 2011. Thailand fremlagde en revideret fiskerilov, der var godkendt af kabinettet og var klar til vedtagelse i senatet og parlamentet, et program for overvågning af fiskerifartøjer, der var blevet indledt, og som efter planen skulle implementeres i 2013, samt et endeligt forslag til en national handlingsplan mod IUU-fiskeri, der var klar til oversættelse.
- (14) Kommissionen besøgte efterfølgende Thailand den 9.-12. oktober 2012 for at følge op på de foranstaltninger, der blev truffet under det første kontrolbesøg.
- (15) Den endelige rapport om besøget blev sendt til Thailand den 9. november 2012.
- (16) Thailand fremlagde yderligere oplysninger den 29. november 2012 og fremsatte sine bemærkninger til besøgsrapporten fra november 2012 den 23. januar 2013.
- (17) Den 15. februar besvarede Kommissionen de bemærkningerne til rapporten, som Thailand havde fremsat den 23. januar 2013.
- (18) Den 11. april 2013 fremlagde Thailand yderligere oplysninger i form af en handlingsplan, der tager sigtet på at forbedre sporbarhedsordningerne for importerede fiskevarer.
- (19) Kommissionen besøgte efterfølgende Thailand den 8.-9. oktober 2014 for at følge op på de foranstaltninger, der blev truffet under kontrolbesøget i oktober 2012.
- (20) Den endelige rapport om besøget blev sendt til Thailand den 29. oktober 2014. Under dette besøg konstaterede Kommissionen, at der kun var sket begrænsede eller slet ingen fremskridt, når det gælder de kritiske svagheder, man havde konstateret i 2011.
- (21) Der blev afholdt et møde mellem Thailand og Kommissionens tjenestegrene den 19. november 2014, hvor Thailand fremførte yderligere bemærkninger. Efter mødet fremsendte Thailand en række skriftlige bemærkninger. Den 28. januar 2015 fremsendte Thailand en uofficiel udgave af den reviderede fiskerilov, der blev offentliggjort den 9. januar 2015 (reference: Fisheries Act B.E. 2558 (2015)).
- (22) Thailand er medlem af Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) og har ratificeret FN's havretskonvention af 1982 (UNCLOS).
- (23) For at vurdere, hvorvidt Thailand opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, jf. betragtning 22, og fastlagt af den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation (»RFFO«), som er nævnt i samme betragtning, har Kommissionen indhentet og analyseret alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige. Den vigtigste nugældende retsakt for fiskeriforvaltningen i Thailand er fiskeriloven fra 1947. Den reviderede udgave fra januar 2015 ventes at træde i kraft i 2015. Den suppleres af en række ministerielle forordninger og meddelelser, der omfatter tekniske aspekter af fiskeriforvaltningen. Størstedelen af disse tekster er mere end 10 år gamle og er ikke blevet ajourført. Myndighederne i Thailand har accepteret, at det er nødvendigt at revidere fiskeriloven, og har arbejdet på at udforme den nye retsakt i flere år.
- (24) Kommissionen har også benyttet oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af IOTC samt offentligt tilgængelige data.

3. MULIGHEDEN FOR, AT THAILAND KAN IDENTIFICERES SOM IKKESAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (25) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Thailands forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen hensyn til kriterierne i IUU-forordningens artikel 31, stk. 4-7.

3.1. Gentagne tilfælde af IUU-fiskeri og IUU-handelsstrømme (IUU-forordningens artikel 31, stk. 4)

- (26) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysninger fra sine kontrolbesøg på stedet og offentligt tilgængelige oplysninger, at mindst 11 fartøjer har været involveret i IUU-aktiviteter i perioden fra 2010 til 2014 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.
- (27) Det fremgår af de indhentede oplysninger, at thailandske fartøjer har begået følgende alvorlige overtrædelser, der strider imod bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne i de pågældende fiskeriområder: De har fisket uden gyldig licens, tilladelse eller godkendelse fra den pågældende flagstat eller de pågældende kyststater; de har fisket uden fartøjsovervågningsudstyr (FOS) om bord på det åbne hav og i farvande henhørende under kyststater, hvor FOS er et krav for alle fartøjer under udenlandsk flag; de har fremlagt fejlagtige oplysninger om fiskeriområder for at få deres fangsttaster valideret af de thailandske myndigheder med henblik på import af varerne til EU; de har forfalsket eller skjult mærkninger, identitet eller registrering, og de har hindret kyststatens embedsmænd i at opfylde deres pligt til at kontrollere overholdelsen af gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Desuden har nogle af disse fartøjer ikke opfyldt deres forpligtelse til at registrere og indberette indsejlings-, udsejlings- og fangstdata til kyststaternes myndigheder. Det thailandske fiskeriministerium har undersøgt en af sagerne som forklaret i denne afgørelse (betragtning 79), men fremlagde ingen dokumentation for andre foranstaltninger for Kommissionen.
- (28) I oktober 2014 blev fem thailandske fartøjer opbragt for ulovligt fiskeri i Papua New Guineas eksklusive økonomiske zone. Den kendsgerning, at der manglede FOS om bord på de fleste thailandske fartøjer (som beskrevet i betragtning 37) vidner sammen med det begrænsede samarbejde med nabostaterne (del 3.2 i denne afgørelse) på, at risikoen for IUU-aktiviteter i den thailandske flåde er høj. Dette understøttes af den omfattende forekomst af thailandske fartøjer, der er involveret i IUU-aktiviteter i Det Indiske Ocean og i det vestlige Stillehav i 2011-2014 (som anført i betragtning 26). De steder, hvor disse hændelser fandt sted, og udbredelsen af hændelserne svarer til de positioner, hvor den thailandske højsøflåde fiskede inden 2012.
- (29) Historisk set har den thailandske fiskerflåde bidraget med 40 % af den samlede produktion fra havfiskeri. Dette tal er faldet betydeligt i de senere år som følge af overfiskeri af demersale og pelagiske bestande i thailandsk farvand ⁽⁵⁾. I 2007 blev det oplyst, at den thailandske fiskerflåde fiskede i Indonesien, Cambodja, Malaysia, Bangladesh, Somalia, Madagaskar og Myanmar med mere end 460 kendte fartøjer. I dag er højsøflåden reduceret til 10 langlinefartøjer, der har tilladelse til at fiske i IOTC-området, og 52 trawlere, der har tilladelse til at fiske i Papua New Guinea. Nedgangen i fiskebestandene i thailandsk territorialfarvand kombineret med et reduceret fiskeriområde som følge af, at adgangsrettighederne til tredjelandes farvande er faldet bort, tyder på, at et stort antal fiskerifartøjer fortsat fisker ulovligt uden regulering eller indberetning af fangster, både i internationalt farvand og i kyststaternes farvande.
- (30) Flåden er blevet udvidet med mere end 15 000 fartøjer siden 2011 og tæller nu omkring 40 000 fartøjer, hvoraf 7 000 er klassificeret som kommercielle fartøjer (hver med en bruttotonnage på mere end 20 ton). Mindre end hver femte af disse fartøjer bruger logbøger, hvilket er tegn på, at størstedelen af fangsterne ikke indberettes. I denne henseende har Thailand undladt at opfylde sit ansvar som kyststat for at sikre den optimale udnyttelse af fiskeressourcerne i sin eksklusive økonomiske zone i henhold til videnskabelige, miljømæssige og økonomiske faktorer som krævet i artikel 61 og 62 i UNCLOS. Det er også i strid med punkt 24 i den internationale handlingsplan om forebyggelse, afværgelse og standsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU ⁽⁶⁾), der indeholder en forpligtelse til regelmæssig indsendelse af logbogsoplysninger om fangster.
- (31) Betragtning 28-30 viser, at Thailands fiskeri og industri kendetegnes af svindende fiskebestande, et reduceret fiskeriområde (lukninger af områder i den eksklusive økonomiske zone og fortabelse af adgang til tredjelandes kystnære farvande) og en stigende fiskerikapacitet (omkring 4 000 kommercielle fartøjer i 2011 imod 7 000 i 2014). Forholdene, der beskrives i disse betragtninger, understøtter den foreløbige konklusion om, at den thailandske fiskerflåde opererer ulovligt uden for thailandsk territorialfarvand med fangster, der enten ikke indberettes eller indberettes forkert.

⁽²⁾ Oplysninger (overtrædelser i 2010) hentet fra landerapporten »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽³⁾ Oplysninger (overtrædelser i 2011) hentet fra IOTC-data, der findes på: <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf> og s. 5-6 i <http://iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-08a%5BE%5D.pdf> pr. 27.11.2014.

⁽⁴⁾ Oplysninger fra (overtrædelser i 2014) hentet fra PNG Loop Online news <http://www.pngloop.com/2014/10/27/record-12-fishing-vessels-investigation-ffas-operation-kurukuru/> og <http://www.emtv.com.pg/article.aspx?slug=Illegal-Fishing-Vessels-Apprehended&> pr. 20.11.2014.

⁽⁵⁾ Oplysninger hentet fra landerapporten »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁶⁾ International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, Det Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation, 2001.

- (32) Med hensyn til oplysningerne i betragtning 26, 27, 28 og 31 mener Kommissionen ikke, at Thailand som flagstat har levet op til sit ansvar for at forhindre, at landets fiskerflåde deltager i IUU-aktiviteter. I denne forbindelse erindres der om, at flagstaten i henhold til artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS skal udøve jurisdiktion i henhold til sin hjemlige lovgivning over skibe, der sejler under det pågældende lands flag, og over skibsføreren, officererne og besætningen om bord. Det bemærkes, at flagstaten har pligt til selv eller i samarbejde med andre stater at træffe de foranstaltninger over for deres respektive statsborgere, der er nødvendige for bevarelsen af de levende ressourcer på åbent hav.
- (33) I henhold til artikel 31, stk. 4, litra b), har Kommissionen ligeledes undersøgt, hvilke foranstaltninger Thailand havde truffet for at hindre adgangen til dets marked for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri.
- (34) Kommissionen har analyseret dokumentation og andre oplysninger vedrørende Thailands overvågning og kontrol af landets havfiskeri og af importerede varer. Efter denne vurdering finder Kommissionen ikke, at Thailand kan sikre, at fiskevarer, der ankommer til landets havne og forarbejdningsanlæg, ikke stammer fra IUU-fiskeri. De thailandske myndigheder kunne ikke dokumentere, at de råder over alle de nødvendige oplysninger til at certificere lovligheden af importen og forarbejdede varer, der er bestemt til EU-markedet. De centrale elementer, der dannede grundlag for Kommissionens vurdering, sammenfattes i det følgende.
- (35) Registreringen og udstedelsen af licenser til thailandske fartøjer udføres af henholdsvis søfartsministeriet og fiskeriministeriet, idet sidstnævnte har deltaget i begge aktiviteter siden 2010. Antallet af registrerede fartøjer blev næsten fordoblet i 2011 efter en procedure, hvor myndighederne opfordrede ikkeregistrerede fartøjer og fartøjer uden licens til at lade sig registrere.
- (36) Under kontrolbesøget i 2012 blev det afsløret, at de to ministerier, der står for registreringen, ikke samarbejder, og at forskellen mellem antallet af registrerede fartøjer er på flere tusinde. Det manglende samarbejde mellem søfartsministeriet og fiskeriministeriet svækker Thailands evne til at overvåge flådens størrelse og kapacitet og gør det muligt for eventuelle ulovlige operatører at udøve deres aktiviteter fra Thailand uden at blive afsløret. Risikoen for, at thailandske fartøjer fisker uden at være registreret og uden licens og lander urapporterede fangster til forarbejdning, er stadig høj.
- (37) Desuden undergraver det manglende FOS, der er et redskab til overvågning af, hvor fiskeriaktiviteterne foregår, valideringen af thailandske fangsttaster, idet myndighederne ikke har mulighed for systematisk og uafhængigt at kontrollere og krydstjekke fangstområdet i forhold til de områder, som operatørerne indberetter. I denne henseende overholder Thailand ikke kravene om at sikre en omfattende og effektiv overvågning og kontrol af fiskeriet i henhold til artikel 94 i UNCLOS og punkt 24 i IPOA-IUU.
- (38) Fartøjer fra tredjelande har ikke tilladelse til at fiske i thailandsk farvand. Thailand forarbejder store mængder fiskevarer fra tredjelande, både tredjelande, der har sendt en meddelelse, og tredjelande, der ikke har sendt en meddelelse.
- (39) Nogle fisk fra tredjelande stammer fra fartøjer, der sejler under et flag tilhørende et land, der af Kommissionen er blevet underrettet om, at det kan blive identificeret som et ikkesamarbejdende tredjelande i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 1005/2008. Disse omfatter Korea, Papua New Guinea og Filippinerne.
- (40) Thailand forarbejder også fisk fra tredjelande, der ikke har sendt Kommissionen den meddelelse, der er omhandlet artikel 20 i IUU-forordningen, herunder Vanuatu, Mikronesiens Forenede Stater og Marshalløerne. Dette øger risikoen for, at man ikke kan garantere, at fiskevarer beregnet til EU-markedet ikke stammer fra IUU-fiskeri (som beskrevet i betragtning 48-51).
- (41) De thailandske myndigheder har udviklet en række sporbarhedsordninger for at overvåge og kontrollere tredjelandsfiskevarer, der landes i landets havne med henblik på forarbejdning og videreeksport.
- (42) I henhold til oplysningerne fra myndighederne kontrolleres 10 % af landingerne i de thailandske havne. Men myndighederne har ikke noget retsgrundlag for at inspicere, sanktionere eller nægte fartøjer fra tredjelande adgang til de thailandske havne. Al import forsynes med en importtilladelse efter fremlæggelse af et sæt dokumenter (fartøjets registreringsbevis, licens osv.) og en fangsttast, når der er tale om varer beregnet til EU-markedet. Under kontrolbesøgene i 2012 og 2014 blev det afsløret, at fangsttasterne ofte ankommer flere uger eller sågar måneder efter importen til Thailand. Det er meget vanskeligt om ikke umuligt at fastslå sammenhængen mellem importtilladelsen og nummeret på fangsttasten, hvilket vanskeliggør sporbarheden endnu mere.

- (43) I artikel 11, stk. 2, og 11, stk. 3, i FAO's adfærdskodeks fastslås det, at international samhandel med fisk og fiskevarer ikke bør bringe den bæredygtige udvikling af fiskeriet i fare og bør være baseret på gennemsigtige foranstaltninger og enkle og omfattende love, administrative bestemmelser og procedurer. IUU-handlingsplanen indeholder desuden en række retningslinjer for internationalt godkendte markedsforanstaltninger (punkt 65-76), som kan hjælpe med til at reducere eller standse handelen med fisk og fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri. De sporbarhedsordninger, som Kommissionen har undersøgt (som beskrevet i betragtning 44-48), viser klart, hvordan Thailand har undladt at træffe foranstaltninger til at forbedre gennemsigtigheden på landets markeder, hvilket ville fjerne risikoen for, at varer fra IUU-fiskeri kunne handles via Thailand.
- (44) I 2012 besøgte Kommissionen adskillige operatører, speditører og tunforarbejdningsfabrikker for at evaluere gennemsigtigheden og sporbarheden på det thailandske marked for fiskevarer. Man konstaterede en række mangler (som beskrevet i betragtning 45-47).
- (45) De thailandske myndigheder har indført en sporbarhedsordning, der har til formål at sikre, at alle varer bestemt til EU-markedet kan spores tilbage til deres oprindelse, og at alle varer registreres. Kommissionen evaluerede denne sporbarhedsordning både hos myndighederne og forarbejdningsvirksomhederne under sine kontrolbesøg i oktober 2012. Kommissionen fastslog, at de sporbarhedsordninger, som de offentlige myndigheder i Thailand har udviklet, ikke er integreret i virksomhedernes regnskabssystemer og derfor ikke sikrer, at oplysningerne er udtømmende og pålidelige, eftersom der ikke findes nogen sammenhæng mellem det, der registreres i myndighedernes ordninger, og det, der registreres i virksomhedernes regnskabs- og produktionssystemer. Denne situation undergraver troværdigheden af sporbarhedskæden på virksomhedsniveau. Desuden er de elektroniske databaser, som myndighedernes ordninger er baseret på, ufuldstændige, og centrale dokumenter i forsyningskæden såsom indførselsdokumentet indeholder ikke registreringer af kritiske data (f.eks. navnet på de leverende fartøjer og den faktiske samlede mængde, som forarbejdningsvirksomheden har indkøbt). Dette viser, at det er selve sporbarhedsordningen, der er mangelfuld.
- (46) De nationale dokumentationsordninger, som myndighederne har udarbejdet med henblik på at sikre sporbarheden, anvendes forkert af de erhvervsdrivende; det kunne således konstateres, at de erhvervsdrivende foretager unøjagtige registreringer af de modtagne fiskemængder. Dette gør ordningen sårbar over for et eventuelt misbrug, idet de erhvervsdrivende kan overindberette modtagne mængder på grundlag af fejlbehæftede fangsttæster og således »hvidvaske« fisk ved hjælp af disse overindberetninger.
- (47) Virksomhederne udfylder et ark med en råvarebalance til brug for denne ordning. De udfylder arket med henvisning til de samlede mængder, der indberettes på fangsttæsten, i modsætning til de faktisk indkøbte mængder. Arket udfyldes af virksomhederne uden sammenhæng med de interne regnskabssystemer, og det sker efter forarbejdningen med henblik på at opnå en forarbejdningserklæring fra myndighederne i henhold til bilag IV. Dette viser, at de undersøgte dataregistreringssystemer var utilstrækkelige, idet de ikke tog højde for forskellene i produktionsudbytte og omregningssatser. Desuden betyder den manglende mulighed for at sammenkæde mængderne af råvarer med mængderne af forarbejdede varer ved hjælp af interne regnskabssystemer, at systemet giver mulighed for fejlindberetninger og »hvidvaskning« af varer fra IUU-fiskeri. De forholdsvis få revisioner, som fiskeriministeriet udfører, og manglen på konkrete foranstaltninger over for disse fejlbehæftede sporbarhedsordninger er tegn på manglende vilje til at sikre gennemsigtighed i forsyningskæden og til at træffe foranstaltninger over for erhvervsdrivende, der direkte eller indirekte har forbindelse med IUU-fiskeriaktiviteter som omhandlet i punkt 72-74 i handlingsplanen mod IUU-fiskeri.
- (48) Under besøget i 2012 blev det også afsløret, at 40 000 t importeret tun ikke var blevet kontrolleret af toldmyndighederne. Samarbejdet mellem fiskeriministeriet og toldvæsenet om at sikre, at mængden af importerede råvarer registreres korrekt, er begrænset.
- (49) Som forberedelse til besøget i 2014 analyserede EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) et par hundrede fangsttæster, som var blevet fremlagt ved EU's grænser for forsendelser fra Thailand. Disse fangsttæster var valideret af de thailandske fiskerimyndigheder på grundlag af oplysninger fra de thailandske erhvervsdrivende. Følgerne af de problemer med dataregistreringssystemerne, der skitseres ovenfor, fremgår af de uregelmæssigheder, der er beskrevet nedenfor (i betragtning 50-51).
- (50) Analysen af varer, der er fanget af thailandske fartøjer, afslørede følgende uoverensstemmelser: der var angivet forskellige mængder af den samme råvare, som resulterede i færdigforarbejdede varer af samme vægt; der var udstedt to fangsttæster for samme fangststregse; tørrede varer var angivet med højere vægt i modsætning til den lavere vægt, der forventes som følge af tørreprocessen; udbyttet varierede fra eksportør til eksportør, idet de færdige varer i nogle tilfælde udgjorde det dobbelte af mængden af råvarer; datoen for eksport lå 3 til 4 år efter fangst- og produktionsdatoerne; fangstområderne var ikke angivet; de internationale, regionale og nationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger er ikke angivet.

- (51) Analysen af tredjelandes fangstatter, der blev behandlet i Thailand, viste følgende uregelmæssigheder: en fangst-attest kunne kædes sammen med en kendt IUU-aktivitet, angivelse af ukorrekte eller uoverensstemmende oplysninger på fangstatter som f.eks. forkert IMO-nummer, uoverensstemmelser mellem fanget, landet og forarbejdet vægt, fartøj ikke opført i RFFO-godkendte registre, transportfartøj ikke opført på listen over RFFO-godkendte transportfartøjer, landingsdatoer, der lå før omladningsdatoerne, samt fangstatter med ændrede mængder og datoer. Denne forarbejdning af varer fra fangster med direkte forbindelse til IUU-aktiviteter samt fangster, der registreres på grundlag af fangstatter med tydeligt identificerbare fejl, viser, at Thailand har undladt at samarbejde med andre stater og RFFO'er om at træffe hensigtsmæssige markedsrelaterede foranstaltninger for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri som angivet i punkt 68 og 72 i den nationale handlingsplan mod IUU-fiskeri.
- (52) Oplysningerne i betragtning 50-51 viser, at varer, der er forarbejdet via Thailand, undergraver reglerne for bæredygtig behandling efter fangsten som beskrevet i artikel 11 i FAO's adfærdskodeks og er et yderligere bevis på, at Thailand har undladt at fastsætte regler, som skal sikre et hensigtsmæssigt samarbejde med tredjelandsfangststater, og at gennemføre foranstaltninger, der sikrer gennemsigtighed og sporbarhed for fisk og fiskevarer i hele forsyningskæden, jf. punkt 67-69 og 71-72 i den nationale handlingsplan mod IUU-fiskeri.
- (53) På grundlag af den situation, der er forklaret i denne del af afgørelsen, og alle de faktuelle oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt Thailands udtalelser, kunne det med henvisning til artikel 31, stk. 3, og artikel 31, stk. 4, litra a) og b), i IUU-forordningen derfor fastslås, at Thailand ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som kyst- og afsætningsstat, når det gælder om at hindre, at fiskevarer fra IUU-fiskeri får adgang til landets marked.

3.2. Manglende samarbejde og håndhævelse (IUU-forordningens artikel 31, stk. 5)

- (54) I henhold til 31, stk. 5, litra a), har Kommissionen analyseret sit samarbejde med Thailand for at se, om landet rent faktisk havde samarbejdet om at besvare spørgsmål, levere feedback eller undersøge spørgsmål vedrørende IUU-fiskeri og tilhørende aktiviteter.
- (55) Samarbejdet blev vurderet på baggrund af Thailands fremskridt fra år til år.
- (56) Efter kontrolbesøget i 2011 opfordrede Kommissionen Thailand til at samarbejde om en række problemer i forbindelse med fiskeriforvaltning, der krævede en øjeblikkelig indsats. Der var tale om følgende problemer: — Retsreglerne og de administrative forskrifter for fiskeriforvaltningen skulle ajourføres med vedtagelsen af en revideret fiskerilov og en national IUU-handlingsplan for at sikre omsætningen af den internationale og regionale lovgivning om fiskeriforvaltning i national ret. — Kommissionen opfordrede Thailand til at udarbejde en sammenhængende og afskrækkende sanktionsordning underbygget med et register over overtrædelser og sanktioner. — Kommissionen foreslog en forbedring af reglerne for overvågning og kontrol for at sikre, at der føres kontrol med den thailandske fiskerflåde og tredjelandsfartøjers adgang til thailandske havne. Udvikling af fartøjsovervågningssystemet og udarbejdelse af en inspektionsplan. — Effektiviteten og gennemsigtigheden af ordningen for fangstatter og sporbarhed for eksport beregnet til EU-markedet skulle have været forbedret.
- (57) Det blev under kontrolbesøget til Thailand i 2012 konstateret, at der kun var sket begrænsede eller slet ingen fremskridt på de områder, der vakte bekymring, og som Kommissionen fremhævede i 2011 (som beskrevet i ovenstående betragtning). Forslaget til fiskeriloven og IUU-handlingsplanen befandt sig stadig på forslagsstadiet med vage tidsrammer for vedtagelsen. Der kunne ikke konstateres nogen fremskridt vedrørende retsreglerne for overvågning og kontrol, og med undtagelse af en supplerende kobling mellem importdokumenter og fangstatter fra tredjelande kunne man heller ikke konstatere væsentlige fremskridt med gennemførelsen af Thailands sporbarhedsordning. Kommissionens rapport fra november 2012 indeholder en detaljeret beskrivelse af de forskellige problemer, der nævnes i denne betragtning. Der er tale om de samme forhold, som man konstaterede ved det seneste kontrolbesøg i november 2014.
- (58) Kommissionen gentog behovet for samarbejde og korrigerende foranstaltninger i sin rapport af 9. november 2012. Thailand fremsatte kommentarer til denne rapport den 23. januar 2013. Kommissionen besvarede disse bemærkninger den 15. februar 2013 og understregede, at de thailandske foranstaltninger henviser til fremtidige initiativer, uden at der fremlægges detaljerede målsætninger eller tidsplaner for færdiggørelsen. Der blev ikke fremlagt konkrete foranstaltninger eller løsninger på de problemer, der blev fremhævet under kontrolbesøgene i 2011 og 2012, og spørgsmålene vedrørende vedtagelsen af fiskeriloven og forbedringerne af sporbarhedsordningen er fortsat ubesvarede.
- (59) Thailand besvarede Kommissionens brev den 11. april 2013 med en Action Plan of the Improvement of Traceability System for Imported Fishery Product (handlingsplan om forbedring af sporbarhedsordningen for importerede fiskevarer). Den blev suppleret med et teknisk møde den 27. april 2013, hvor Thailand forpligtede sig til frister for vedtagelsen af de nye retsregler (planlagt til 2013) med detaljerede mål for igangværende fiskeri- og sporbarhedsprojekter.

- (60) Den næste kontakt blev taget på Kommissionens initiativ den 30. juni 2014, hvor man anmodede om en opfølgning på besøget i 2012. Ved det efterfølgende besøg i oktober 2014 blev det afsløret, at der ikke var sket fremskridt siden 2012. Den meget vigtige vedtagelse af fiskeriloven, som ville give mulighed for gennemførelse og håndhævelse af centrale fiskeriforvaltnings- og sporbarhedsværktøjer, var endnu ikke sket, og loven befandt sig fortsat på forslagsstadiet, idet det var planen at vedtage den i løbet af 2015. FOS-dækningen var begrænset til færre skibe end i 2012, og analysen af fangsttæster behandlet i Thailand viste, at der var risiko for, at IUU-varer nåede frem til EU-markedet. Derfor mener Kommissionen, at Thailand har undladt at træffe foranstaltninger til at afhjælpe alle de problemer, der blev identificeret i 2012, og har undladt at udøve sin jurisdiktion i henhold til artikel 94 i UNCLOS, når det gælder de administrative, tekniske og sociale spørgsmål, der vedrører landets fiskerflåde. Desuden har Thailand undladt at gennemføre bestemmelserne i punkt 24 i IUU-handlingsplanen vedrørende overvågning og kontrol med sin flåde, navnlig vedrørende indførelsen af FOS og kravene til logbøger (som beskrevet i betragtning 36-38 og 69-74).
- (61) De thailandske myndigheder var generelt samarbejdsvillige, og de reagerede generelt hurtigt på anmodninger om oplysninger eller verifikationer, som både medlemsstaterne og Kommissionen har fremsendt i henhold til artikel 17, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1005/2008. Manglerne i deres sporbarhedsordninger som beskrevet i del 3.1 i denne afgørelse sår imidlertid tvivl om nøjagtigheden af deres svar. Disse svagheder forstærkes af det manglende samarbejde mellem de thailandske myndigheder og de tredjelandsflagstater, som landet importerer råvarer fra.
- (62) I henhold til artikel 63 og 64 i UNCLOS bør kyststater og flagstater samarbejde om forvaltningen af fælles bestande og stærkt vandrende fiskearter. I punkt 28 og 51 i IUU-handlingsplanen skitseres praksis og arbejdsområder, hvor staterne bør forsøge at samarbejde. Disse omfatter udformning af fælles politikker, mekanismer for datadeling samt samarbejde om overvågning og kontrol.
- (63) Thailand er verdens største importør af tunfisk og importerer mellem 800 000 og 850 000 ton tun om året (2008-data) for at skaffe forsyninger til mere end 50 forarbejdningsanlæg, der alle er specialiseret i forarbejdning af tun. 90 % af denne import stammer fra det vestlige og centrale Stillehav og resten fra det vestlige Indiske Ocean (?). Disse tal sætter fokus på Thailands betydningsfulde rolle i forsyningskæden for forarbejdede fiskevarer til Europa og dermed betydningen af at samarbejde med de tredjelande, som landet importerer uforarbejdede fiskevarer (råvarer) fra.
- (64) Siden 2010 har Thailand i kun 26 tilfælde foretaget kontrol af de tusindvis af importere, der foretages fra tredjelandsflagstater, og i kun 14 tilfælde har tredjelandsflagstater fremsat bemærkninger til kontrollen. Under hensyntagen til de spørgsmål, der rejses i betragtning 51-52, vedrørende problemer med fangsttæster fra tredjelande mener Kommissionen, at Thailand har undladt at samarbejde med andre stater om at lette kommunikationen, for det første ved ikke at offentliggøre formelle kontaktpunkter for kommunikation mellem staterne og for det andet ved ikke at indgå aftaler og ordninger med stater, hvorfra landet importerer fiskevarer til forarbejdning.
- (65) I 2011 var der bilaterale fiskeriaftaler i kraft mellem Thailand og Myanmar, Yemen, Oman, Iran, Papua New Guinea og Bangladesh. Af disse er kun én bilateral aftale fortsat i kraft i dag med individuelle fiskeriorganisationer i Papua New Guinea.
- (66) I oktober 2014 blev fem thailandske fartøjer opbragt for ulovligt fiskeri i Papua New Guineas eksklusive økonomiske zone. Kommissionen tog dette punkt op på mødet med Thailand den 19. november 2014, men fiskeriministeriet erklærede, at man ikke havde noget kendskab til denne hændelse. Denne situation viser, at der er begrænset samarbejde mellem Thailand og andre tredjelande, selv lande, som Thailand har bilaterale aftaler med.
- (67) Kommissionen har i henhold til artikel 31, stk. 5, litra b), analyseret de gældende håndhævelsesforanstaltninger, som tager sigte på at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri i Thailand.
- (68) Reglerne vedrørende registrering af fartøjer og udstedelse af licenser er uklare, og manglende overholdelse af registreringskravet i henhold til den thailandske lovgivning er ikke blevet sanktioneret tilstrækkeligt hårdt af de thailandske myndigheder (?). Situationen forværres af det manglende samarbejde mellem myndighederne om sammenligning af registreringsdata, hvilket gør systemet sårbart over for svindel (betragtning 35-36). I artikel 94 i UNCLOS og punkt 42 og 43 i IUU-handlingsplanen angives tydeligt, hvilke forpligtelser flagstater har med hensyn til registrering af fiskerfartøjer. I den forbindelse mener Kommissionen, at Thailand har undladt at sikre, at fartøjer, der sejler under landets flag, registreres og får udstedt licens, og har undladt at træffe effektive håndhævelsesforanstaltninger for at rette op på situationen.

(?) Oplysninger hentet fra landerapporten »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishings«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(?) Se fodnote 7.

- (69) På mødet i november 2014 fremhævede Kommissionen de milde sanktioner, der er anført i det reviderede forslag til fiskerilov. Den nuværende bødestørrelse er ikke tilstrækkelig til at afholde store kommercielle fartøjer fra at udnytte fordelene ved potentielt ulovlige aktiviteter. Sanktionerne i deres nuværende form er ikke omfattende og strenge nok til at virke afskrækkende. Desuden fører fiskeriministeriet ikke et register over overtrædelser eller sanktioner og kan derfor ikke umiddelbart sammenkæde overtrædelser for at identificere gentagne overtrædelser. Situationen forværres af, at love og procedurer hverken er klare eller gennemskuelige, navnlig når det gælder registrering og udstedelse af licenser og sporbarheden og troværdigheden af landings- og fangstdata. Thailand overholder ikke sine forpligtelser til at indføre effektive håndhævelsesforanstaltninger som fastsat i artikel 94 i UNCLOS og har ikke påvist, at landet råder over en hensigtsmæssig sanktionsordning til bekæmpelse af IUU som skitseret i punkt 21 i IUU-handlingsplanen.
- (70) Der er i den thailandske lovgivning ikke fastsat krav om et fartøjsovervågningssystem (FOS), og fartøjer er ikke juridisk forpligtede til at benytte et FOS-system i thailandsk territorialfarvand.
- (71) I 2011 meddelte fiskeriministeriet, at man ville lancere et FOS-pilotprojekt med deltagelse af over 300 fartøjer. Systemet blev drevet af private udbydere, og indberetningshyppigheden var ikke i overensstemmelse med de internationale standarder for FOS-indberetning, f.eks. de standarder, der er fastsat af RFFO'erne. Desuden fulgte fiskeriministeriet ikke ordentligt op på uregelmæssigheder i forbindelse med hyppigheden af indberetningen af FOS-meddelelser.
- (72) I 2012 omfattede FOS-pilotprojektet 110 fartøjer, som fiskede i farvande henhørende under kyststater eller på det åbne hav, hvor FOS er et krav i henhold til lovgivningen. Projektet skulle efter planen udvides til hele den kommercielle fiskerflåde i 2014-2015. I oktober 2014 var FOS-dækningen imidlertid faldet til 50 fartøjer, og der var endnu ikke indført retsfor skrifter for indførelse af FOS-krav for den thailandske fiskerflåde.
- (73) Den manglende FOS-dækning af størstedelen af flåden viser, at det er umuligt at overvåge fiskeriet til søs og gør det vanskeligt for fiskeriministeriet at håndhæve reglerne for de forskellige berørte havområder i praksis. Dette har sammen med det manglende samarbejde med tredjelande betydet, at thailandske fartøjer fisker uden FOS i Papua Ny Guineas farvand, hvor alle tredjelandsfartøjer i henhold til Papua Ny Guineas lovgivning skal have FOS om bord. Thailand har skitseret et udkast til et program for installation af FOS-transpondere i fiskerflåden (alle fartøjer på over 30 bruttoregister-ton). Thailands manglende indførelse af et effektivt FOS-system har indvirkning på landets forudsætninger for at overholde artikel 94 i UNCLOS og anbefalingerne i punkt 24 i IUU-handlingsplanen. Derfor mener Kommissionen ikke, at Thailand sikrer en omfattende og effektiv overvågning og kontrol af fiskerfartøjer, der sejler under landets flag.
- (74) De forholdsvis få kontroller, som de kompetente myndigheder udfører af import fra tredjelande til Thailand (betragtning 64), viser, at Thailand ikke proaktivt har samarbejdet med tredjelande om at sikre lovligheden af forarbejdede varer. Dette svækker gennemsigtigheden i sporbarhedskæden og fiskeriministeriets mulighed for at afsløre overtrædelser og indføre hensigtsmæssige håndhævelsesforanstaltninger.
- (75) På grundlag af de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med Kommissionens kontrolbesøg i 2011 og 2012, bemærker Kommissionen, at de thailandske myndigheder derfor ikke kan anses for at mangle finansielle ressourcer, men snarere mangler de retsregler og administrative forskrifter, der er nødvendige for at kunne varetage deres opgaver som flag-, kyst- og afsætningsstat ordentligt.
- (76) Thailand betragtes som et avanceret udviklingsland⁽⁹⁾, der modtager bistand igennem fælles partnerskaber med en række forskellige internationale organisationer (f.eks. FAO) og EU. Thailand ligger højt i indekset for menneskelig udvikling med en placering som nummer 89 ud af 187 lande i 2014⁽¹⁰⁾ i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling. I lyset af disse elementer og oplysningerne fra kontrolbesøgene i perioden 2011-2014 finder Kommissionen ikke, at Thailand mangler økonomiske ressourcer til at opfylde sine forpligtelser som flag-, kyst-, havne- og afsætningsstat, men snarere de nødvendige retsregler og administrative forskrifter til at sikre en omkostningseffektiv og effektiv opfyldelse af sine forpligtelser.
- (77) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske oplysninger, som Kommissionen har indsamlet, samt alle Kongeriget Thailands udtalelser, kan det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 5, i IUU-forordningen fastslås, at Thailand ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser, når det gælder samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

⁽⁹⁾ Oplysninger hentet på <http://www.fao.org/fi/oldsite/FCP/en/THA/profile.htm>

⁽¹⁰⁾ Oplysninger hentet på http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/THA.pdf

3.3. Manglende gennemførelse af internationale regler (IUU-forordningens artikel 31, stk. 6)

- (78) Thailand ratificerede UNCLOS i 2011 og er kontraherende part til IOTC.
- (79) I henhold til artikel 31, stk. 6, litra b), har Kommissionen analyseret alle oplysninger vedrørende Thailands status som kontraherende part til IOTC. De væsentligste spørgsmål var opbringelsen af et fiskerfartøj under thailandsk flag, der fiskede uden tilladelse eller licens i Mauretaniens eksklusive økonomiske zone⁽¹¹⁾ i 2011, og overtrædelser begået af langlinefartøjer til tunfiskeri under omladninger til søs i 2013⁽¹²⁾. Thailand undersøgte sagen fra 2013 og afgav et tilfredsstillende svar⁽¹³⁾, men reagerede ikke på sagen fra 2011 og fremlagde ikke nogen rapport om en undersøgelse af sagen⁽¹⁴⁾. Dette er ikke i fuld overensstemmelse med kravene om, at flagstater skal undersøge sager vedrørende overtrædelser begået af deres fartøjer, jf. artikel 94 i UNCLOS, og med pligten i henhold til artikel 118 i UNCLOS til at samarbejde med andre stater om spørgsmål vedrørende bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer. Der blev indberettet andre mindre problemer vedrørende indsendelse af observatør- og fangstdata efter fristen, men Thailand reagerede på alle disse inden for de gældende frister⁽¹⁵⁾.
- (80) Forslaget til den reviderede 2015-fiskerilov blev fremlagt første gang allerede i 1999, og der blev i december 2014 indarbejdet mindre tilføjelser, som giver mulighed for yderligere foranstaltninger vedrørende fiskerikontrol, akvakultur, fødevarerhygiejne og et sanktionssystem. I det nuværende forslag tages der imidlertid ikke i tilstrækkelig grad hensyn til kompleksiteten af fiskeriaktiviteterne og handelen med varer via Thailand, som foregår i dag. For det første virker definitionerne utilstrækkelige, fordi de ikke omfatter definitioner af aktiviteter, der betragtes som IUU-aktiviteter eller udgør en alvorlig overtrædelse. For det andet er anvendelsesområdet for snævert, eftersom det hovedsagelig giver mulighed for forvaltning af fiskeriaktiviteter i territorialfarvandet og i tre områder uden for Thailands eksklusive økonomiske zone, som landet ikke i øjeblikket har nogen ordninger for eller tilladelse til at fiske i. Hvis anvendelsesområdet skal være fyldestgørende, skal det omfatte alle fartøjer, der opererer i thailandsk farvand, og thailandske fartøjer, der opererer uden for den eksklusive økonomiske zone. For det tredje blev forslaget udarbejdet inden Thailands ratificering af UNCLOS i 2011, og den foreslåede tekst omsætter ikke centrale internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, f.eks. dem, der er fastsat i artikel 61-64 i UNCLOS. Desuden blev teksten udarbejdet inden udformningen af en række centrale internationale fiskeriforvaltningsinstrumenter, som f.eks. IUU-handlingsplanen fra 2001, og omfatter derfor ikke de principper og den definition, der er fastsat i denne tekst, der — omend den ikke er bindende — er bredt accepteret. Endelig har man ikke medtaget en afskrækkende sanktionsordning, hvilket undergraver Thailands evne til at opfylde kravene i artikel 73 i UNCLOS vedrørende håndhævelsen af love og bestemmelser samt punkt 21 i IUU-handlingsplanen.
- (81) I artikel 62, stk. 1, i UNCLOS hedder det, at kyststaterne skal indføre foranstaltninger, der er forenelige med de gældende foranstaltninger i regionen og på åbent hav, for at sikre den langsigtede bæredygtighed for fælles og stærkt vandrende fiskebestande samt fremme den optimale udnyttelse af fiskeriressourcerne. Thailands retsregler giver kun mulighed for begrænsede bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i territorialfarvande.
- (82) Med undtagelse af UNCLOS (havretskonventionen af 1982) har Thailand ikke ratificeret andre internationale retlige instrumenter vedrørende fiskeriforvaltning. I lyset af Thailands betydning som afsætningsstat for især vandrende tun og tun-lignende arter undergraver disse resultater landets bestræbelser på at opfylde sine forpligtelser til samarbejde i henhold til UNCLOS (artikel 62, 63, 116 og 117).
- (83) Manglerne vedrørende gennemførelsen af FOS er ikke i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i IUU-handlingsplanen, hvori staterne opfordres til at sikre en omfattende og effektiv overvågning og kontrol af fiskeriet, lige fra påbegyndelsen af selve fiskeriet, landingen og til det endelige bestemmelsessted, bl.a. ved at gennemføre FOS i overensstemmelse med de relevante nationale, regionale og internationale standarder. Hvis Thailand ratificerede bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne i ovennævnte internationale instrumenter og gennemførte dem i den nationale lovgivning, ville den thailandske fiskerflåde ikke blive anset for potentielt at være involveret i IUU-aktiviteter.
- (84) Fødevarer- og landbrugsorganisationens adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri (FAO's adfærdskodeks), som Thailand heller ikke har indført, indeholder henstillinger om gennemsigtighed i fiskerilove og ved udarbejdelsen af disse, og det samme gælder for udarbejdelsen af politikker, beslutningstagning og forvaltningsprocedurer (henholdsvis artikel 6, stk. 13, og 7, stk. 1, nr. 9). Adfærdskodeksen indeholder principper og standarder for bevarelse, forvaltning

⁽¹¹⁾ Oplysninger hentet på <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf>

⁽¹²⁾ Oplysninger hentet på <http://www.iotc.org/documents/report-eleventh-session-compliance-committee-0>

⁽¹³⁾ Oplysninger hentet på <http://www.iotc.org/documents/response-possible-infractions-thailand-under-rop>

⁽¹⁴⁾ Oplysninger hentet på <http://www.iotc.org/documents/report-eighth-session-iotc-working-party-ecosystems-and-byfangst>

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 12.

og udvikling af alt fiskeri og dækker bl.a. fangst, forarbejdning og handel med fisk og fiskevarer, fiskeri og fiske-
riforskning. Den manglende anerkendelse af betydningen af disse principper, som fiskeriministeriet gav udtryk
for på mødet i november 2014, underbygger Kommissionens foreløbige konklusioner vedrørende Thailands
manglende evne til at indføre klare, dækkende og gennemsigtige regler og procedurer (som beskrevet i betragt-
ning 80). Desuden strider den manglende sporbarhed, som beskrives i del 3.1 i denne afgørelse, imod
artikel 11.1.11 i FAO's adfærdskodeks, hvori staterne opfordres til at sikre, at den internationale samhandel og
handelen på hjemmemarkedet med fisk og fiskevarer foregår i overensstemmelse med forsvarlig bevarelses- og
forvaltningspraksis ved at gøre det lettere at identificere fisks og fiskevarers oprindelse. I lyset af Thailands betyd-
ning som en af de største fiskeforarbejdende nationer synes anvendelsen af sådanne principper at være af afgø-
rende betydning for at sikre en bæredygtig bevarelse af de levende ressourcer i såvel kystnære farvande som på
åbent hav, jf. artikel 61, 117 og 119 i UNCLOS.

- (85) Thailands resultater vedrørende gennemførelsen af internationale instrumenter er ikke i overensstemmelse med
anbefalingerne i punkt 10 i IUU-handlingsplanen, hvori det anbefales, at staterne hurtigst muligt ratificerer, god-
kender eller tiltræder UNFSA. Kommissionen mener, at denne anbefaling er særlig relevant for Thailand, som har
en stor flåde af fiskerfartøjer, der deltager i fiskeriet efter stærkt vandrende arter (især tun i IOTC-området og
muligvis i WCPFC-området).
- (86) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske oplysninger, som
Kommissionen har indsamlet, samt alle Thailands udtalelser, kan det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6,
i IUU-forordningen fastslås, at Thailand ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser, når det gælder internatio-
nale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3.4. Specifikke begrænsninger i udviklingslande

- (87) Der erindres om, at Thailand i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling anses for at
være et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 89 ud af 187 lande). Der erindres også om, at
Thailand ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om opret-
telse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁽¹⁶⁾ er opført i den øverste tranche af mellemind-
komstlande og -territorier⁽¹⁷⁾.
- (88) Det skal bemærkes, at meddelelsen om Thailand som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstem-
melse med artikel 20 i IUU-forordningen den 6. oktober 2009. Thailand bekræftede som krævet i artikel 20,
stk. 1, i IUU-forordningen, at der findes nationale ordninger til gennemførelse, kontrol og håndhævelse af de
love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal
overholde.
- (89) Det er også relevant at bemærke, at EU allerede har finansieret en specifik foranstaltning med teknisk bistand
i Thailand i forbindelse med bekæmpelse af IUU-fiskeri i 2011⁽¹⁸⁾.
- (90) I lyset af landets ovennævnte placering i UNHDI og de forhold, der blev observeret under kontrolbesøgene
i 2011-2014 foreligger der ingen oplysninger, der kunne tyde på, at Thailands manglende opfyldelse af sine fol-
keretlige forpligtelser skyldes et lavt udviklingsniveau. Der foreligger ingen konkrete beviser, der kan sammen-
kæde mangler vedrørende fiskeriovervågning og -kontrol med begrænset kapacitet og infrastruktur. Thailand har
aldrig fremført det argument, at landets begrænsede udvikling påvirker dets evne til at foretage effektiv overvåg-
ning og kontrol, og først for nylig (november 2014) anmodede Thailand om støtte fra EU til at forbedre ordnin-
gerne for sporbarhed og fangsttæstering. Kommissionen har reageret positivt på denne generelle anmodning.
- (91) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktuelle oplysninger,
samt Kommissionen har indsamlet, samt udtalelser fra Thailand kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7,
i IUU-forordningen konstateres, at Thailands udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri-
forvaltning ikke er påvirket af dets udviklingsniveau.

⁽¹⁶⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽¹⁷⁾ DAC-liste over ODA-modtagere

<http://www.oecd.org/dac/stats/documentupload/DAC%20List%20of%20ODA%20Recipients%202014%20final.pdf>

⁽¹⁸⁾ Se fodnote 7.

4. KONKLUSION OM MULIGHEDEN FOR IDENTIFIKATION SOM ET IKKESAMARBEJDEDE TREDJELAND

- (92) På baggrund af ovenstående konklusioner om Thailands manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri bør dette land i henhold til IUU-forordningens artikel 32 underrettes om, at det muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen betragter som et ikkesamarbejdende tredjeland, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (93) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i IUU-forordningen skal Kommissionen underrette Thailand om, at det muligvis kan identificeres som et ikkesamarbejdende tredjeland. Kommissionen bør ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32 i IUU-forordningen, med hensyn til Thailand. For at sikre en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist for det pågældende land til at svare skriftligt på meddelelsen og afhjælpe situationen.
- (94) Underretningen af Thailand om, at det muligvis kan blive identificeret som et land, som Kommissionen i forbindelse med denne afgørelse betragter som ikkesamarbejdende, udelukker ikke og fører heller ikke automatisk til, at Kommissionen eller Rådet efterfølgende tager skridt til at identificere ikkesamarbejdende lande og opstille en liste over dem.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Thailand underrettes hermed om muligheden for, at det bliver identificeret som et tredjeland, der af Kommissionen betragtes som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. april 2015.

På Kommissionens vegne

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 2. december 2013 om et udkast til afgørelse i Sag AT.39685(1) Fentanyl

Ordfører: Letland

(2015/C 142/07)

1. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at »aftalen om markedsførings samarbejde« og dens tillæg (»aftalen«), der blev indgået af parterne havde til formål at begrænse konkurrencen som omhandlet i artikel 101 i TEUF.
  2. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens beslutningsudkast, hvad angår konklusionen om, at aftalen mellem parterne kunne have en mærkbar effekt på samhandelen mellem medlemsstaterne.
  3. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 101, stk. 3, i TEUF ikke er opfyldt.
  4. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens beslutningsudkast hvad angår beslutningsudkastets adressater, særligt angående moderselskabets ansvar.
  5. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i dens vurdering af overtrædelsens varighed.
  6. Det rådgivende udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Udtalelse afgivet af det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 6. december 2013 om et udkast til afgørelse i Sag AT.39685(2) Fentanyl

Ordfører: Letland/Det Forenede Kongerige

(2015/C 142/08)

1. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de virksomheder, som dette udkast til afgørelse er adresseret til, bør pålægges bøder.
  2. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i bødens grundbeløb for Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V.
  3. Det rådgivende udvalg er enig med Europa-Kommissionen i forhøjelsen for Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V. for at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning.
  4. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i bødens endelige beløb for Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V.
  5. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionens tilgang med at basere beregningen af bøden til Novartis AG/Sandoz B.V. på den overførte værdi.
  6. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i forhøjelsen for Novartis AG/Sandoz B.V. for at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning.
  7. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i bødens endelige beløb for Novartis AG/Sandoz B.V.
  8. Det rådgivende udvalg henstiller til, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾**Fentanyl****(AT.39685)**

(2015/C 142/09)

- (1) Sagen angår en såkaldt »aftale om markedsføringssamarbejde« mellem den nederlandske lægemiddelvirksomhed Janssen-Cilag B.V., et datterselskab af Johnson & Johnson (herefter »J&J«), og de nederlandske generiske lægemiddelvirksomheder Hexal B.V. og Sandoz B.V., som begge var datterselskaber af Novartis AG det tidspunkt, hvor det påståede traktatbrud fandt sted (herefter »Novartis/Sandoz«). I henhold til aftalen ville den generiske udfordrer afstå fra at træde ind på det nederlandske marked for den smertestillende medicin fentanyl.
- (2) Den 30. januar 2013 vedtog Europa-Kommissionen en klagepunktsmeddelelse. Parterne fik aktindsigt den 15. februar 2013 og svarede på klagepunktsmeddelelsen henholdsvis den 22. og den 30. april 2013, efter Generaldirektoratet for Konkurrence havde forlænget den oprindelige tidsfrist med henholdsvis en og to uger. Parterne anmodede ikke om en mundtlig høring.
- (3) I lyset af de nye argumenter og fakta som optræder i parternes svar til klagepunktsmeddelelsen, udsendte Kommissionen en sagsfremstillingsmeddelelse den 17. oktober 2013 som J&J svarede på den 30. oktober 2013 og Novartis/Sandoz den 6. november 2013, efter at Generaldirektoratet for Konkurrence gav firmaet en kort fristudsættelse.
- (4) I udkastet til afgørelse konkluderes det derfor, at aftalen mellem J&J og Novartis/Sandoz udgør en overtrædelse af artikel 101 i TEUF.
- (5) I henhold til artikel 16 i Afgørelse 2011/695/EU har jeg undersøgt om udkastet til afgørelse kun omhandler klagepunkter, som parterne har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til, og konkluderet at det er tilfældet i denne sag.
- (6) På baggrund af ovenstående og i betragtning af at parterne ikke har fremsat anmodninger eller klager til mig, finder jeg derfor, at alle parternes procedurerettigheder i denne sag er blevet respekteret.

Bruxelles, den 6. december 2013.

Wouter WILS

⁽¹⁾ I henhold til artikel 16 og 17 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 29) (»Afgørelse 2011/695/EU«).

**Resumé af Kommissionens afgørelse
af 10. december 2013
om en procedure efter artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**

(Sag AT.39685 — Fentanyl)

(meddelt under nummer C(2013) 8870)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(2015/C 142/10)

1. INDLEDNING

- 1) Den 10. december 2013 vedtog Kommissionen en afgørelse om en procedure efter artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.
- 2) Afgørelsen angår en såkaldt »aftale om markedsføringssamarbejde« (herefter »aftalen«) indgået af lægemiddelvirksomhederne Johnson & Johnsons og Novartis AG's nederlandske datterselskaber. I aftalen blev der fastsat månedlige betalinger fra Johnson & Johnson så længe den (i det mindste) mulige konkurrent Novartis afholdt sig fra at træde ind på markedet i Nederlandene med sin generiske version af Johnson & Johnsons produkt fentanyl, en kraftig smertestillende medicin.

2. ADRESSATER

- 3) Afgørelsen er adresseret Johnson & Johnson, virksomhedens nederlandske datterselskab Janssen-Cilag B.V. (herefter »Janssen-Cilag«), Novartis AG (herefter »Novartis«) og virksomhedens nederlandske datterselskab Sandoz B.V. (herefter »Sandoz«).

3. SAGSFORLØB

- 4) Sagen blev indledt den 18. oktober 2011
- 5) Den 30. januar 2013 blev klagepunktsmeddelelsen vedtaget og meddelt parterne
- 6) Parterne besvarede klagepunktsmeddelelsen i april 2013, og der blev ikke anmodet om mundtlig høring
- 7) Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgav en positiv udtalelse den 2. og 6. december 2013
- 8) Kommissionen traf beslutningen den 10. december 2013.

4. OVERTRÆDELSE AF ARTIKEL 101 I TEUF

- 9) Johnson & Johnson udviklede fentanyl og har markedsført det i forskellige former siden 1960'erne. I 2005 var Johnson & Johnsons produkt, et fentanylholdigt plaster, ikke længere beskyttet i Nederlandene og Novartis nederlandske datterselskab, Sandoz, skulle til at lancere en generisk version af det fentanylholdige plaster. Virksomheden havde for eksempel allerede fremstillet den nødvendige emballage.
- 10) I juli 2005 skete der imidlertid det, at Sandoz gennemførte en såkaldt »aftale om markedsføringssamarbejde« med Janssen-Cilag, Johnson & Johnsons nederlandske datterselskab i stedet for at starte sit salg af den generiske udgave. De aftalte månedlige betalinger fra Janssen-Cilag oversteg den fortjeneste, som Sandoz forventede at kunne opnå ved at sælge sit generiske produkt, så længe der ikke forekom generisk medicin i Nederlandene. Ifølge interne dokumenter, ville Sandoz afholde sig fra at træde ind på markedet for »en del af kagen«. I stedet for at konkurrere blev Johnson & Johnson og Novartis enige om et samarbejde for »ikke at have et generisk produkt på markedet og derved bibeholde den nuværende høje pris.«
- 11) Derfor undlod Sandoz at markedsføre sine produkter i Nederlandene, så længe aftalen varede. Aftalen blev afsluttet i december 2006, da en tredjepart var ved at lancere et generisk fentanylplaster.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

- 12) Kommissionen konkluderede følgende. På grundlag af en analyse af den økonomiske og retlige kontekst var Sandoz, på det tidspunkt hvor virksomheden indgik aftalen med Janssen-Cilag en tæt og (i det mindste) mulig konkurrent til Janssen-Cilag. Aftalen indeholdt en ordning om ikke at træde ind på markedet, hvorved Janssen-Cilag's månedlige betalinger ville ophøre, såfremt Sandoz eller en anden tredjepart trådte ind på markedet. Sandoz holdt derfor sine egne fentanylholdige plastre uden for det nederlandske marked så længe aftalen varede (fra den 11. juli 2005 til den 15. december 2006). Som følge af aftalen var Janssen-Cilag's tætte og (i det mindst) mulige generiske konkurrent udelukket fra markedet på et tidspunkt, hvor truslen om virksomhedens indtræden på markedet var nært forestående.
- 13) I den pågældende periode betalte Janssen-Cilag derudover i alt ca. 5 mio. EUR til Sandoz i månedlige rater. Beløbet, der blev udbetalt til Sandoz, oversteg betydeligt hvad virksomheden selv forventede at tjene, hvis Sandoz havde lanceret sit eget fentanylplaster i Nederlandene på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået. De månedlige betalinger blev ydet for udefinerede markedsføringssamarbejdstjenester. I den periode, som den oprindelige aftale om markedsføringssamarbejde dækker (fra den 11. juli 2005 til den 11. juli 2006) udførte Sandoz kun begrænsede markedsføringsaktiviteter. I den periode, der er omfattet af tillægget (fra den 11. juli 2006 til den 15. december 2006) foreligger der ikke dokumentation for, at Sandoz udførte nogen markedsføringsaktiviteter overhovedet.
- 14) De ovennævnte objektive dele af analysen blev bekræftet af parternes intentioner. Begge parter udformede aftalen om markedsføringssamarbejde på en måde, der sikrede, at Sandoz's generiske produkt blev holdt ude af markedet og Janssen-Cilag kunne optimere sin fortjeneste ved salg af det oprindelige produkt, så længe aftalen varede. Janssen-Cilag delte disse overnormale fortjenester med Sandoz.
- 15) Kommissionen konkluderede derfor, at aftalen havde en overtrædelse af artikel 101 TEUF som formål.

5. OVERTRÆDELSENS VARIGHED

- 16) Overtrædelsen varede i hvert fald fra dagen hvor den første aftale om markedsføringssamarbejde trådte i kraft, den 11. juli 2005, og indtil afslutningen på aftalen om markedsføringssamarbejde (inklusive tillægget) den 15. december 2006.

6. BØDER

- 17) Følgende bøder blev pålagt for overtrædelsen i denne sag:

- Johnson & Johnson og Janssen-Cilag B.V., in solidum: EUR 10 798 000
  - Novartis AG og Sandoz B.V., in solidum: EUR 5 493 000.
-

REVISIONSRET TEN

Særberetning nr. 4/2015 »Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?«

(2015/C 142/11)

Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 4/2015 »Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?« er netop blevet offentliggjort.

Beretningen kan læses på eller downloades fra Den Europæiske Revisionsrets websted: <http://eca.europa.eu>

Beretningen kan rekvireres gratis i papirudgave ved henvendelse til:

Cour des comptes européenne
Publications (PUB)
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1
e-mail: eca-info@eca.europa.eu

eller ved udfyldelse af en elektronisk ordreseddel på EU Bookshop.

Særberetning nr. 5/2015 »Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?«

(2015/C 142/12)

Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 5/2015 »Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?« er netop blevet offentliggjort.

Beretningen kan læses på eller downloades fra Den Europæiske Revisionsrets websted: <http://eca.europa.eu>

Beretningen kan rekvireres gratis i papirudgave ved henvendelse til:

Cour des comptes européenne
Publications (PUB)
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1
e-mail: eca-info@eca.europa.eu

eller ved udfyldelse af en elektronisk ordreseddel på EU Bookshop.

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.7624 — KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2015/C 142/13)

1. Den 22. april 2015 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved KKR & Co. L. P. (»KKR«, USA), Comcast Ventures LP and NBC Sports Venture, LLC, som er en del af Comcast-koncernen (»Comcast«, USA), Pentech Fund II L. P. (»Pentech«, Det Forenede Kongerige), Piton Capital Venture Fund L. P. (»Piton«, Det Forenede Kongerige), Scottish Enterprise (Det Forenede Kongerige) og Shamrock Capital Growth Fund III, L. P. (»Shamrock«, USA) gennem opkøb af aktier erhverver fælles kontrol over FanDuel Limited (»FanDuel«, Det Forenede Kongerige), jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 3, stk. 4.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- KKR: global alternativ formueforvalter og leverandør af finansieringsløsninger
- Comcast: globale medie- og teknologitjenester
- Pentech: venturekapitalvirksomhed
- Piton: venturekapital- og egenkapitalvirksomhed
- Scottish Enterprise: Skotlands kontor for økonomisk udvikling
- Shamrock: investeringsvirksomhed
- FanDuel: onlinetjeneste for managerspil i Nordamerika.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽²⁾.

4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.7624 — KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(2015/C 142/14)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾.

ENHEDSDOKUMENT

»SAUCISSON DE LACAUNE«/»SAUCISSE DE LACAUNE«

EU-nr.: FR-PGI-0005-01201-27.3.2014

BGB (X) BOB ( )

1. **Betegnelse**

»Saucisson de Lacaune«/»Saucisse de Lacaune«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Frankrig

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevaren**3.1. *Produkttype*

Kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

3.2. *Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1*

Saucisson de Lacaune er en tørret pølse i naturtarm med en mere eller mindre cylindrisk form. Den vejer fra 200 g til mere end 2 kg. Den frembydes, som den er, i net eller bundet op.

Saucisse de Lacaune er en tørret pølse i naturtarm med en regulær cylindrisk form. Den findes i flere forskellige varianter:

— foldet i form som et U, med en vægt på mellem 200 og 500 g

— som en lige pølse uden kurver, med en vægt på mellem 200 og 500 g

— som »pølse på stang«; under tørring rulles pølsen om en stang, så den frembydes som en række løkker, hvis antal og vægt ikke er fastlagt.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune er smidige til faste og har en sammenhængende konsistens. Når pølsen skæres i skiver, ses der grofthakkede stykker af magert kød og fedt (minimum 8 mm), og der er ingen sener eller bruske. Fedtstykkerne er klart afgrænset fra hinanden, faste i konsistensen og hvide i farven. Det magre kød er rødt til mørkerødt. Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune er meget lidt fede.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune har en duft og en smag, der er typisk for tørret kød, med en relativt markant pebret smag. Aromaintensiteten er moderat, og smagen af fedt er begrænset.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune fremstilles af henholdsvis 80 % og 70 % magert kød. Andelen af modnet kød (magert) er mindst 30 %.

Pølserne er krydret med salt, peber og muskatnød. Tilsætning af salpeter, mælkesyrebakterier, sukker og skimmel er tilladt.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune skal overholde følgende fysisk-kemiske kriterier:

- fugtindhold i det affedtede produkt: $\leq 52\%$ eller $\leq 56\%$ for pølser med en diameter på over 70 mm
- fedtindhold (ved et fugtindhold i det affedtede produkt på 77 %): $\leq 20\%$
- forholdet kollagen/protein: $\leq 13\%$
- samlet indhold af opløselige sukkerarter (ved et fugtindhold i det affedtede produkt på 77 %): $\leq 2\%$
- pH: $\geq 5,2$ for produkter på under 1 kg og $\geq 5,0$ for produkter på over 1 kg.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune frembydes:

- som en hel pølse med etiket, enten uemballeret eller emballeret i poser med store huller eller pakket i vakuum eller beskyttende atmosfære
- skåret i skiver og pakket i vakuum eller beskyttende atmosfære, med undtagelse af når den skæres på bestilling.

3.3. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)

Foderet til opfodning af svinene (fra svinene vejer over 25 kg) og foderet til gylterne indeholder mindst 60 % korn, kornprodukter og bælgplantefrø.

Indholdet af linolsyre i tørstoffet må højst være 1,9 %.

Kødet, der bruges til fremstilling af Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune, stammer fra gylter og tunge slagtesvin, hvis slagtevægt er over 120 kg. Det øvrige kød kommer fra slagtesvin med en slagtevægt på 80 kg eller derover.

Fedt kommer fra rygspæk og er hvidt og fast. Brystflæsk kan indgå i fremstillingen af Saucisse de Lacaune.

Det kød, der udelukkende anvendes friskt, og det fedt, der anvendes friskt, hakkes senest på sjattedagen efter slagtingen. Hvis det anvendes frosset, skal frysning finde sted senest 72 timer efter slagtingen, og opbevaringen finde sted ved en temperatur på -18 °C eller derunder i højst fire måneder.

3.4. Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område

Alle etaper fra udvælgelsen af kødstykkerne over fremstillingen af Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune (hakning, stopning, dampning) til den endelige tørring finder sted i det afgrænsede geografiske område.

3.5. Særlige regler vedrørende udskæring, rivning eller emballering osv.

Ikke relevant.

3.6. Specifikke regler for mærkning af det produkt, som betegnelsen henviser til

Mærkningen skal angive:

- navnet »Saucisson de Lacaune« eller »Saucisse de Lacaune«
- »Lacaune«-logoet med kendetegnene: et stort »M«, håndskrevet og med en streg under, der minder om bjerge, og nedenunder navnet »LACAUNE« med kapitæler.

4. Præcis afgrænsning af det geografiske område

Det geografiske område består af følgende 11 kommuner i departementet Tarn: Barre, Berlats, Escroux, Espérouses, Gijounet, Lacaune, Moulin Mage, Murat-sur-Vèbre, Nages, Senaux og Viane.

5. Tilknytning til det geografiske område

5.1. *Det geografiske områdes egenart*

Naturbestemte faktorer

Det geografiske område for fremstilling af Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune udgør et ensartet område i Lacaune-bjergene. Det er en øst-vest-ventet lavning, som udgør floden Gijous afvandingsområde. Det afgrænses mod syd af Montalet-kæden med Montgrand som den højeste bjergkam med sine over 1 200 m og mod nord af den lavere bjergkam Roquecèzière med bjergtoppen Merdelou på ca. 1 000 m som det højeste og bakkekammen Col de Sié i midten. Disse to fysiske barrierer danner den topografiske lavning, hvor atlantehavsklimaet og middehavsklimaet mødes. Desuden ligger området så højt, at det også har bjergklima.

Klimaet i det geografiske område er med disse påvirkninger kendetegnet ved:

- store nedbørmængder jævnt fordelt over året
- en forholdsvis lav gennemsnitstemperatur og beskedne temperatursvingninger
- jævnlige skiftende vind (retning og luftfugtighed) med betydelig variation i temperatur og luftfugtighed i løbet af samme dag.

Menneskelige faktorer

Den historiske fremstilling af Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune går tilbage til det gamle slagterfag »mazelièr«, som var udbredt i Lacaune i Middelalderen og på occitansk betyder »den, som ofrer kvæg, får og svin«. I det 15. århundrede havde udtrykket i takt med fagets specialisering fået den snævrere betydning »den, som forarbejder svinekød«, med andre ord vore dages »charcutier« (pålægsslagter).

Salterens viden er afgørende for arbejdet med dette »levende« produkt, og den kommer til udtryk på forskellig vis.

Salteren sorterer, forbereder og hakker kødet og fedtet efter sin egen metode, udstyr og råvarernes kvalitet, navnlig hvor egnede de er til at blive hakket. Han vælger det modne kød og iblander en høj procentdel af magert kød i blandingen.

Hans ekspertise i brugen af kniv og/eller kødhakkemaskine giver en ensartet blanding. Denne består af store kødstykker af samme størrelse, som fremstilles i en kødhakker (minimum 8 mm) eller ved hjælp af enhver anden hakketeknik, som giver et tilsvarende hakket udseende.

Blandingen krydres helt enkelt med salt, peber og eventuelt muskatnød uden andre tilsætningsstoffer end salpeter.

Blandingen stoppes udelukkende i naturtarme og gennemgår efterfølgende en dampnings- og tørringsproces på i alt minimum 10 dage for de tørrede pølser og 18 dage for de andre produkters vedkommende. For at sikre korrekt fermentering foretager salteren en kontrol af pølserne ved at røre ved dem. Konsistensen skal være fast, når man trykker på dem.

For hver etape af fremstillingen optimerer salteren varigheden af etappen eller temperaturen og luftfugtigheden alt efter pølsernes udvikling. I tørreanlægget sker der en daglig opfølgning for at kontrollere produkternes udseende og lugt, styre lagringsbetingelserne (temperatur og luftfugtighed) og således undgå tørreuheld. Uanset den anvendte teknik og om tørreanlægget er naturligt eller ventileret, skal salteren således foretage daglige justeringer alt efter udsvingene i temperatur og luftfugtighed i luften, der kommer ind udefra.

5.2. *Produktets egenart*

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune er kendetegnet ved, at det magre kød er rødt til mørkerødt, at kødstykkerne er store og regelmæssige, og at skiverne har et magert udseende.

Pølserne udmærker sig rent organoleptisk ved en moderat og afbalanceret aroma, som ikke overskygger den naturlige smag af tørret og modnet kød. Derudover er pølserne smidige til faste og har en sammenhængende konsistens, både når man rører ved dem og smager på dem.

Endelig udmærker Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune sig ved udelukkende at blive frembudt i naturtarme.

5.3. Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller egenskaber (for BOB) eller produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn (for BGB)

Årsagssammenhængen for Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune bygger på den ældgamle, traditionelle og nedarvede viden, der er afgørende for produktkvaliteten og giver pølserne deres solide omdømme.

I det geografiske område for Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune, som er karakteriseret ved geografiske og klimatiske forhold, der traditionelt set har befordret tørringen, er der opstået et stort antal saltningsvirksomheder, der har opbygget viden gennem generationer. De gamle produktionsmetoder betyder endnu den dag i dag, at der anvendes modnet kød, og at andelen af magert kød er mindst 80 % for Saucisson de Lacaune og mindst 70 % for Saucisse de Lacaune, hvilket giver pølserne den karakteristiske røde til mørkerøde farve og pølseskiverne deres magre udseende.

Den traditionelle viden kommer også til udtryk i udvælgelsen af kødstykkerne og i de hakketeknikker, der bruges for at opnå de grove kødstykker.

Stopningen i naturtarme giver Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune et særligt udseende.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune har en moderat aroma, da der ikke tilsættes andre krydderier end peber og muskatnød. Viden om doseringen af krydderierne såvel som om det daglige arbejde i tørringsanlægget gør det muligt for Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune at modne fuldt ud og opnå den forfinede naturlige smag af tørret kød.

Dampnings- og tørringsprocessen gør pølserne smidige til faste og sammenhængende i konsistensen, både når man rører dem og smager på dem.

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaunes omdømme blev dokumenteret allerede i begyndelsen af det 20. århundrede, da J.A.P. Cousin i sine gastronomiske rejsebeskrivelser fra Frankrig («Voyages gastronomiques au pays de France») fremhævede charcuterivarerne på Hôtel Central de Lacaune: »[...] excellente collection de charcuterie du pays, composée de jambon et de saucisson absolument digne d'attention« (»et glimrende udvalg af egnens charcuterivarer i form af skinker og pølser, der uden tvivl fortjener opmærksomhed«).

Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune beskrives i »Code des Usages de la Charcuterie, de la Salaison et de Conserve de Viandes« fra 1980 og 1986, og i oversigten over Frankrigs kulinariske kulturarv under »Midi-Pyrénées — produits du terroir et recettes traditionnelles« (Midi-Pyrénées — egnens produkter og traditionelle opskrifter) fra 1996.

En undersøgelse af image og kendthed fra 2011 viste, at 77 % af de adspurgte i regionen Midi-Pyrénées og Languedoc-Roussillon kendte den tørrede skinke og de tørrede pølser, der fremstilles i det geografiske område omkring Lacaune, hvilket bekræfter, at Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune i høj grad er kendt og opfattes som »regionale produkter« og »traditionelle produkter«.

Derudover findes der mange artikler i pressen, som henviser til Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune, hvilket eksempelvis er tilfældet i avisen Midi Libre fra den 8. august 2009, hvor der tales om »un panier rempli d'odeurs« (en kurv fuld af vellugt).

Det geografiske områdes saltere bliver ligeledes jævnligt præmieret på landbrugsudstillingen i Paris. Siden 2012 har 13 Saucisson de Lacaune/Saucisse de Lacaune opnået medaljer, nemlig fem bronze, to sølv og seks guldmedaljer.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

(Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i denne forordning)

<https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCSaucissonSaucisseLacauneV1.pdf>

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(2015/C 142/15)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾.

ENHEDSDOKUMENT

»SILTER«

EU-nr.: IT-PDO-0005-01252 – 6.8.2014

BOB (X) BGB ( )

1. **Navn**

»Silter«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Italien

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren**

3.1. *Produkttype*

Kategori 1.3 Oste

3.2. *Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1*

Silter er cylinderformet med en diameter på 34-40 cm og med lige eller let konvekse sider af en højde på 8-10 cm. Ved lagringsperiodens afslutning vejer den 10-16 kg, skorpen er hård og korngul til let brun som følge af olieringen og lagringen.

Ostens konsistens er fast, aldrig for elastisk med små til mellemstore huller, der er jævnt fordelt. Fedtindholdet er på 27-45 % beregnet på grundlag af tørstofindholdet, og indholdet af vand må ikke være over 40 %.

Smagen er sødlig og ikke bitter, og den kan være en smule kraftig og/eller stærk ved langtidslagrede oste. Lugten og aromaen er kraftig og karakteristisk for produktionsområdet; blandt de mest udprægede finder man tørret frugt, smør, mælk fra køer, der går på græs, frisk eller tørret grønfoder, kastanjemel og silter (dvs. de typiske lagringslokaler).

3.3. *Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)*

Silter-osten produceres året rundt og udelukkende af rå mælk, hvor fløden er skummet af. Mindst 80 % af de lakterende køer i en enkelt bedrift skal være af den typiske bjergrace (Bruna, Grigio Alpina og Pezzata Rossa). Mindst 60 % af alle lakterende køer i den enkelte bedrift skal være af racen Bruna.

De lakterende køer skal fodres med græs og/eller høg; det er ikke tilladt at bruge ensilage eller græsensilage. Produktionsområdet for Silter er udelukkende bjergrigt og underlagt naturlige begrænsninger såsom højde, støjhed og klima, som har betydning for den sæsonbetonede foderproduktion. Dette er forhold, som har indflydelse på de lakterende køers foder.

Andelen af foder (høg og/eller græs) fra produktionsområdet skal udgøre mindst 50 % af tørstoffet i det foder, som årligt gives til de lakterende køer. Der kan tilsættes koncentrat på under 40 % af tørstoffet i rationen.

Disse procentsatser er en sikkerhedsforanstaltning, da produktionen af Silter foregår i ugunstigt stillede bjergområder, hvor produktionen af tørfoder (ensilage er ikke tilladt) i visse regnfulde år kan være vanskelig, og hvor produktionen af foderkoncentrater ikke er mulig. Hvis køerne er på græs i størstedelen af årets dage, overstiger andelen af foder fra oprindelsesområdet i rationen rigeligt de mængder, der er angivet. Selv om græsning ikke er obligatorisk, praktiseres den ofte i foråret og efteråret i dalenes enge og om sommeren oppe i bjergene i en periode, der varierer afhængigt af sæsonen. Det er især, når køerne er oppe på alpegræssangene, at foderet udelukkende kommer fra produktionsområdet, og koncentratet ikke må overstige 30 % af det tørstof, der indtages i gennemsnit.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

Overholdelsen af disse foderkrav gør det muligt at fastholde de organoleptiske og aromatiske kendetegn ved Silter, der produceres hele året. De specifikke kendetegn ved Silter skyldes også den mikrobiologiske biodiversitet i produktionsområdet og af forarbejdningen af rå mælk. Ved hjælp af forskningsprojekter (VALTEMAS 2012, FOOD FOR LIFE 2006) har man identificeret de mikroorganismer, som indgår i ostefremstillingen, og undersøgt den enzymaktivitet, som er afgørende for udviklingen af de egenskaber, der er kendetegnende for Silter. For at undgå indflydelse fra kilder uden for produktionsområdet har osteproducenterne adgang til enzymer fra den oprindelige mikroflora, som kan sætte processen i gang. Udviklingen af disse mælkebakterier bidrager til de aromatiske komponenter og små huller, som kendetegner Silter. Derudover forhindrer bakterierne, at der udvikles andre bakterier, som kan ændre aromaen og smagen.

Foderet, som primært består af græs og/eller hø fra det geografiske område, fraværet af ensilagefoder, tilstedeværelsen af den oprindelige mikroflora i den rå mælk og anvendelsen af teknologi sikrer Silter-ostens særlige kendetegn og dens tilknytning til området.

3.4. Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område

Opræt af køerne samt produktion og lagring af osten er de produktionsfaser, som skal foregå i det angivne geografiske område.

3.5. Særlige regler vedrørende skiveskæring, rivning og emballering osv. vedrørende det produkt, som den registrerede betegnelse henviser til

Silter-osten sælges helt eller udskåret. De præemballerede portioner af osten skal omfatte en del af siden og/eller af fladen som bevis på ostens oprindelse.

3.6. Særlige regler for mærkning af det produkt, den registrerede betegnelse henviser til

De hele oste skal være mærket med forarbejdningsvirksomhedens identifikationskode, fremstillingsdatoen, oprindelsesmærket, brændemærket og, hvis betingelserne er opfyldt, navnet på alpegræsgangene.

Oprindelsesmærket på siden består af en række 80 mm høje billeder, der ligner helleristninger fra Camonica-dalen af mennesker, samt to edelweissblomster.

100 dage efter fremstillingen påføres mindst én af ostens flader et brændemærke, hvor der står »Silter« i en bue. Under buen er der to edelweissblomster og i midten står »BOB«; mellem de to edelweissblomster er der et billede, som ligner en helleristning, der viser en pløjningsscene.

Det præemballerede produkt skal udover de lovpåkrævede oplysninger have en etiket med det identificerende logo og påskriften »Silter BOB«. Logoet skal være okkergult og have de rette proportioner og den rette form.

4. Præcis afgrænsning af det geografiske område

Det pågældende område omfatter samtlige områder, der hører til Comunità Montana di Valle Camonica, og en del af de områder, der hører til Comunità Montana del Sebino Bresciano, i Brescia-provinsen. I alt 47 kommuner er omfattet.

Det geografiske område strækker sig fra søen Lago di Iseo (et vandområde på 65,3 km²) til Gavia-passet og Tonale-passet.

5. Tilknytning til det geografiske område

Produktionsområdet for Silter omfatter et bjergområde, der ligger på Foralpernes og Alpernes bakker i Brescia-provinsen. Søen Lago di Iseo mod syd og bjergmassivet Adamello mod nord præger og kendetegner områdets miljø.

Jordbundens kemiske forhold, klimavariationer og temperaturudsving betyder, at der er en rig vegetation bestående af arter, der er karakteristisk for spektret fra de submontane jorde til de subalpine jorde. Især i de montane jorde findes forskellige græshabitater med mange arter, der egner sig til foder, som f.eks. Anthoxanthum spp. og Achillea spp. Engene i bunden af dalene og i mellemhøjde bruges til foder til de lakterende køer i de koldeste måneder; om sommeren derimod foregår græsningen på de 120 alpegræsgange på de højere liggende jorde.

Silter produceres af en række virksomheder, også mindre virksomheder, som foretager forarbejdningen og dermed konserveringen af deres egen mælk efter traditionelle metoder, som er gået i arv fra generation til generation af osteproducenter/landbrugere. Den lange lagring af Silter har også gjort det muligt for landbefolkningen at opbevare produktet i lang tid og dermed sikre, at der er mad hele året.

Traditionelt begynder forarbejdningen af den skummede mælk allerede på det tidspunkt, hvor den placeres i en kedel i mindst to timer, hvor ostemassen ligger i vallen.

Denne fase giver Silter dens typiske smuldrende karakter og en minimal elasticitet.

Silter har en forholdsvis lang lagringsperiode, mindst 100 dage regnet fra fremstillingsdatoen.

Derved bevares traditionen for at opbevare osten længe, og den har da også altid været en vigtig fødevarerkilde for de lokale beboere.

Lagringen foregår den dag i dag om ikke udelukkende så dog ofte i de typiske lokaler kaldet »silter«, som har lagt navn til osten, ved en naturlig temperatur på mellem 7-20 °C og ved en luftfugtighed på 70-90 %. I løbet af lagringen passes ostene, idet de bliver olieret, deres skorpe skræbes, og de regelmæssigt vendes på plankerne. Disse faser, som udføres traditionelt og af kyndige hænder, fører til fremstillingen af Silter.

Denne fremstillingsteknologi, som er stærkt knyttet til osteproducentens kendskab, idet de tilpasser ostefremstillingen til klimaet, floraens sammensætning og foderplanternes faser, kan ikke eftergøres i industriel skala og er helt særegen for osteproducenterne i dalene og bjergene.

Silter-ostenes organoleptiske og sensoriske karakteristika påvirkes af forhold, der er under indflydelse af området og miljøet.

Skorpen er hård og korngul til let brun. Dette skyldes den lange lagringstid og afvaskningsoperationerne, herunder manuel oliering.

Osten er fast, smuldrende og ikke særlig elastisk med små til mellemstore jævnt fordelte huller, der dannes af mælke mikrofloraen; farven varierer fra hvid i vintermånederne til intens gul i forårs- og sommermånederne.

Smagen er sødlig og ikke eller kun let bitter, og den kan være en smule kraftig og/eller stærk i meget vellagrede oste.

De lokale plantearter, som indgår i foderet, og som indeholder aromatiske forbindelser som f.eks. kumarin giver mælken og dermed Silter den særlige aroma.

Også ostens mere eller mindre intense gule farve afhænger alene af kørnes foder med de smagsstoffer, som er typiske for det geografiske område, og af indholdet af carotenoider, som varierer afhængigt af planternes vækstfase.

Carotenoiderne kan medføre forskelle i farvens intensitet, idet bælgeplanter og kurvblomster i græsgangene med deres blomsterrigdom i starten af sommeren giver osten en mere intens farve. Om vinteren er ostens farve derimod mere bleg og snarere hvid på grund af overvægt af tørret foder.

Kendskabet til varigheden af og temperaturen under de forskellige forarbejdningsfaser fra afskumningen af fløden, til kogningen og hvilen i vallen er stort og videregives fra generation til generation, og osteproducenterne kan grundet deres store erfaring justere processen efter de sæsonbestemte og klimatiske forhold lige fra det milde klima ved søen Lago d'Iseo til det barske klima i dalene nær Adamello-gletscheren. Produktionsteknologien, som videregives fra generation til generation, bygger på den særlige brug af rå mælk, som bevarer egenskaberne ved den mælk, der produceres i området, og på rigdommen i den lokale mælkeflora. Det er de lokale kvægopdrættere og osteproducenter, der grundet traditionen besidder den viden, der skal til for at fremstille Silter-osten med dens milde smag og smuldrende struktur.

Det lave fedtindhold, som kan være mindre end 30 % af tørstofindholdet, skyldes, at der udelukkende bruges mælk, der er delvis skummet. I løbet af afskumningen af fløden, som varer mindst otte timer under kølige og velventilerede forhold, stiger mængden af mælkesyrebakterier, som er typiske for produktionsområdet, og som giver Silter den særegne smag og aroma. Derudover medfører den øgede mængde heterofermentative flora, at de karakteristiske små til mellemstore huller udvikles i osten.

Også kogningen af mælken og forarbejdnings tiden, hvor ostemassen ligger i vallen i mindst to timer, har stor betydning for udviklingen af mælkefloraen, som er afgørende for Silter-ostens aroma og for, at osten bliver smuldrende og meget lidt elastisk.

Presningen af osten fremmer afdrypningen og den første skorpedannelse. Skorpens hårdhed og farve, som varierer fra gul til gyldenbrun, skyldes dels den lange lagring i bygninger, der kaldes »silter«, hvor osten ligger på træplanker ved naturlig temperatur, dels olieringen og afvaskningen af ostene.

I løbet af lagringen fremmer de enzymer, som skyldes den lokale mælkeflora, produktionen af de forbindelser, som giver aromaen og smagen af tørret frugt, smør og silter, altså de typiske lagringslokaler. Tilstedeværelsen af denne bestemte mælkeflora, som er helt afgørende for produktionen af Silter, er blevet påvist ved hjælp af undersøgelser og forskning hos forskellige osteproducenter i området.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

(Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i denne forordning)

Den konsoliderede udgave af varespecifikationen kan ses på webstedet:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

eller:

ved at gå direkte til det italienske landbrugs- fødevarer- og skovministeriums hjemmeside (www.politicheagricole.it) og klikke på »Prodotti DOP IGP« (øverst til højre), derefter på »Prodotti DOP IGP STG« (i venstre side) og til sidst på »Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE«.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA